

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

712.21

Szerző:

Cím: *A fővárosnak felajánlották a Margitsziget bérletét.*

Forrás:

Új Budapest.

Bp.

1921. 4. 27.

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. fiz.)

(Olda)

Hely

Margitsziget

Idő

"1921"

Személy

A fővárosnak felajánlották a Margitsziget bérletét

Schiffer 20 milliót kér a szigeti részvényekért — Terv a fővárosi pénzalap megszüntetésére — Nem lesz játékbank a szigeten, — mondja a közmunkatanács elnöke

A Margitsziget ügye, melyről már több ízben megemlékezett az *Új Budapest*, döntő fordulatot ért. Mint illetékes helyről értesültünk, Schiffer Miksa vállalkozó, a sziget jelenlegi bérlője, a közmunkatanács útján *felajánlotta átvételre a fővárosnak a szigeti bérlőtársaság összes részvényeit*. A főváros e pillanatban természetesen nem határozhatott még arról, hogy elfogadja-e az ajánlatot, mely egyszeribe megvalósítja mindazokat a terveket, amelyek a főváros közgyűlésén a sziget jövőjére vonatkozólag elhangzottak.

Értesülésünk szerint *mintegy 20 millió koronát tesz ki az az összeg, amelyet a fővárosnak a szigeti bérlőtársaság összes részvényeiért fizetni kellene*. Ez az összeg a mai viszonyok között igazán jelentéktelen és tulajdonképen számításba sem jöhet. A fontos az, hogy ezért a 20 millióért a főváros ne csak a bérlet hátralévő idejére, 53 esztendőre kapja meg a szigetet, amely eddig test volt a testben, exterritoriális terület a főváros közepén, hanem *egyben megszerezze a sziget tulajdonjogát is*. Ez pedig csupán a fővárosi pénzalapnak a főváros tulajdonába való jutása után lehetséges. A főváros részéről tehát, mielőtt Schifferék ajánlatában érdemben foglalkoznának, a legfontosabb teendő a fővárosi pénzalap jövőjének tisztázása. Az államnak ugyanis olyan horribilis tartozásai vannak a fővárossal szemben, hogy az a 26 millió korona, amelyet a fővárosi pénzalap képvisel, igazán nem számít. Ha a fő-

városi pénzalap átengedésére vonatkozólag sikerre vezetnek a megindítandó tárgyalások, akkor örömmel üdvözljük azt a kezdeményezést, amely a főváros kezelésében és tulajdonába akarja juttatni Szent Margit királykisasszony szigetét.

A Margitsziget ügyéről Zielinski Szilárd dr. műegyetemi tanár, a közmunkatanács elnöke, a következő nyilatkozatot tette az *Új Budapest* munkatársának:

Legelőbb is azt a híresztelést akarom a legerősebben megcáfolni, mintha a Margitszigetre *játékbankot* tervezne valamely külföldi tőkecsoport és erre vonatkozólag már terveket is nyújtott volna be a közmunkák tanácsához. *Ebből a híresztelésből egyetlen szó sem igaz*, sem a közmunkatanács, sem az állam elé tudomásom szerint eddig semilyen margitszigeti játékbank alakítására vonatkozó tervet nem került. Azt, hogy valaki tervez-e játékbankot a Margitszigetre, természetesen nem tudhatom, azonban kijelenthetem, hogy amíg én e helyen leszek és amíg a Margitsziget ügye a közmunkák tanácsa élé tartozik, *játékbank a Margitszigeten nem lesz*.

A népjóléti minisztérium vezetésében beállott változással kapcsolatban *egyelőre*, ugyilátszik, *elaludt az a terv*, hogy a Margitszigetet a népjóléti minisztérium vegye tulajdonába és kezelésébe. A főváros részéről megnyilvánult azon óhaj, hogy a Margitsziget a főváros kezelésébe kerüljön, most tárgyalja a közmunkák tanácsa. Ebben az ügyben különben a legutóbbi napokban érdekes fordulat történt. A bérlőtársaság főrészvényes, Schiffer Miksa, a Közmunkák Tanácsa útján felajánlotta a fővárosnak, hogy amennyiben a főváros a részvények vételárát és az ő befektetéseit megtéríti, lemond a sziget további bérletéről és azt a fővárosnak engedi át. A szigeti részvényeket Schiffer ez év elején 14 millió koronáért vásárolta, mintegy 6 millió koronát fek-

tetett be azóta, tehát körülbelül 20 millió koronára rug az az összeg, amelyért a főváros a sziget bérletét megkaphatja. Arról, noha nem vagyok jogász, véleményem szerint jogilag szó sem lehet, hogy akár *kisajátítás, akár valamely más erőszakos úton a bérlő részvénytársaság a bérlettől megfosztassék, mert ez tételes törvényeinkbe ütköznék*.

Horváth Károly (IV. ker.) bizottsági tag, aki a közgyűlésen több ízben interjellált a szigetet ügyében, a következő nyilatkozatot tette:

A Schiffer-féle állítólagos ajánlat, nézetem szerint, csak megerősíti azon követelésem jogos és helyes voltát, mely szerint a Szent Margitszigetnek fővárosi kezelésbe kell jutnia. A közmunkák tanácsának állásfoglalása pedig e kérdést egyben ki is szélesíti. És pedig azért, mert ha nem találhatik meg a mód arra, hogy a főváros megkerdezőse és beleszólása nélkül létrejött jogviszony megszüntetése a sziget városi kezelésbe juthatásával kapcsolatban ne okozzon anyagi áldozatokat a fővárosnak, illetve, ha e kérdés csak úgy lenne a főváros érdekeinek megfelelően megoldható, ha ezért a főváros nehéz milliókat volna köteles vagy kénytelen fizetni: akkor ennek természetesen folyománya kell, hogy legyen azon vagy követelés, vagy intézkedés, hogy a főváros önhibátlan megterheléséért rekompenzáltassék a sziget teljes és korlátlan tulajdonjoggal is. Ezzel természetesen a fővárosi pénzalap — ezen immár agkori gyöngösgében szenvedő intézmény — *legjelentősebb* vagyontétele jutna magának a fővárosnak tulajdonába, miből kifolyólag aktuális fog válni azon kívánság, hogy a fővárosi pénzalap *teljes egészében* adassék a főváros kizárólagos tulajdonába. E kérdéssel legközelebb teljes részletességgel fogok foglalkozni. Most csak annyit, hogy (újabb adatok hiányában) 1919-ben a fővárosi pénzalap vagyona volt: készpénzben 3¼ millió, Szent Margitszigetben 20 millió, összesen tehát 26¼ millió korona. Mi ezen összeg — legkivált a sziget nélkül — mindazon feladatok tőkészsükségletéhez képest, amely feladatok elvégzésére hivatott volna? Semmi! De mi ezen összeg a főváros mai milliárdos költségvetéséhez képest? Pon-

tosan 10 napi fedezet! Hát ezzel akarják Budapestet világvárossá tenni vagy ilyenként fentartani?

Amikor tehát én a Szent Margitszigetért harcolok, akkor egyben harcolok azért is, hogy a főváros megszabaduljon mindazon bilincsektől, melyek a múltban talán *aranybilincseknek* voltak nevezhetők, de amelyek ma csak *paragrafusbilincseknek* mondhatók.

És mert erős a meggyőződése, hogy ezektől előbb-utóbb megszabadulhatunk, semmi szükségét nem látom annak, hogy a főváros — ismételten: akinek e kérdésben soha beavatkozása nem volt — fizesse meg akár a bilincskezelők múltbani (mondjuk így) meggondolatlanágát, akár pedig Schiffer ur veszélyeztetett befektetését. Bár az utóbbi lényegtelen összeg lehet csak, mert a sziget leltárhányát figyelmen kívül hagyni nem lehet, mégis azt mondom, hogy e kérdésben a főváros politikája csak egyféle lehet: *közérdekeken alapuló erő felfelé, bot a többieknek!*

A városházára hivatalos formában még nem érkezett el az ajánlat, és így azzal az illetékes tényezőknek *nem is volt alkalmuk foglalkozni*. A főváros vezetősége azonban általában szimpatikusan fogadja a gondolatot és nagyon örvendene a szigeti probléma illetően megoldásának, annál is inkább, mert a sziget csak a főváros tulajdonában és kezelésében tölthetné be törvényszerű hivatását, hogy *örök időkre nyilvános kert legyen*, arról nem is beszélve, hogy a főváros, melynek saját kertészete, utjavító telepe stb. van, a mai helyzetnél lényegesen olcsóbban tudná ellátni a sziget fenn tartását. Más lapra tartozik az anyagi meg egyezés kérdése, — de hát a városháza tudnak alkudni...